

РЕШЕНИЕ

№ 1141

гр. Бургас, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Радостина П. Петкова
Йорданка Г. Майска

като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20222100501614 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.463 ГПК.

Постъпила е жалба от М. Г. И., ЕГН *****, чрез адв.З. Мазнева-
САК, със съдебен адрес:тр.София, ул.,6-ти септември“№12, срещу
Разпореждане от 07.07.2022г., на ДСИ при Районен съд- Карнобат, в частта, в
която е оставено без уважение искането на жалбоподателката (длъжник) да
бъде намален размера на дължимите държавни такси по делото съобразно
изискванията на чл.73а от ГПК.

Жалбоподателят навежда доводи за неправилност и
незаконосъобразност на постановения от съдебния изпълнител акт, в частта
относно искането за прилагане на чл.73а от ГПК.

Излага съображения, че при произнасянето си, ДСИ не отчел, че към
изп.№218/2020 били присъединени различни изпълнителни дела, по които
дължимите суми са под размера на минималната работна заплата. Искането
за разпореждането да бъде отменено в обжалваната част, а сборовете на таксите
по изпълнението- намалени в съответствие с размера на съответните
задължения.

В срока по чл.436, ал.3 ГПК не са постъпили писмени възражения от взыскателите по изпълнителното дело.

На основание чл.436, ал.3, изр.второ ГПК, ДСИ при Районен съд-Карнобат е изложил мотиви по обжалваните действия, в които е изразено становище за неоснователност на подадената жалба. Приложено е копие на изпълнителното дело.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид становищата на страните и приложените към изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Изпълнително дело№2018/2020г. е образувано по молба на взыскателя Ж. З. С. от гр.Варна, представляван от адв. С. Гонкова-Трайкова, въз основа на която е образувано изп.дело№127/2020г. по описа на ЧСИ Александър Дачев,рег.№853, район на действие- СГС, като същото е изпратено за продължаване на изпълнението в СИС- Районен съд- Карнобат.

Установява се, че изпълнителното дело е образувано срещу законните наследници на починалия длъжник С. Д. Г.: М. Г. И. /за 1/2 от задължението;/ Г. И. И./ за 1/4 от задължението и И. И. И. /за 1/4 от задължението/, въз основа на изпълнителен лист№713 от 16.08.2016г., издаден по гр.д. №275/2014г. на РС- Карнобат за сумата от 600 лева- съдебно- деловодни разноси по гр.д. и изпълнителен лист№863 от 03.09.2019г., издаден по гр.д. №867/2015г. на КРС, за сумата от 2000 лева- разноси по гр.д., както и разноските по изпълнението и дължимата държавна такса по чл.53 от ТДТКССГПК.

На основание чл.456 от ГПК, с разпореждане от 02.12.2020г.на ДСИ (л.63 от изп.дело№218/2020 по описа на ДСИ при РС-Карнобат) е присъединена като взыскател по образуваното изпълнително дело, С. Д. Т. от гр.София, за вземането ѝ по изп.дело№1032/2016г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, а именно: по изпълнителен лист, издаден от 03.10.2016г. по н.ч.х.д. №284/2015г. по описа на Районен съд- Карнобат, по който длъжникът М. Г. И. е осъдена да заплати: главница- 400 лева, ведно със законната лихва от 30.06.2015г.до окончателното изплащане, както и разноси по изп. дело№1032/2016г., в това число, такси по Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ- 474.70 лева.

С разпореждане от 02.12.2020г. на ДСИ, като взыскател е присъединена

ЗКПУ „Шехово“ /в ликвидация/(л.67), със седалище и адрес на управление: с.Дъбовица, общ.Сунгурларе, ЕИК 812233842, за вземането ѝ по изп.д.№29/20 по описа на ЧСИ Александър Дачев, рег.№853, а именно: по ИЛ, издаден на 06.10.2020г. по гр.д.№716/2018г. по описа на РС- Айтос, по който починалият длъжник С. Г. е осъдена да заплати 200 лева деловодни разноски по частна жалба, вх.№783/23.02.2016г. и задълженето на законните наследници е, както следва: М. И.- 100 лева- припадаща се част от деловодни разноски; 120 лева- припадаща се част от адвокатски хонорар по изп. дело и 30 лева- припадащи се авансови такси по Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ; Г. И.- 50 лева- припадаща се част от деловодни разноски; 120 лева- припадаща се част от адвокатски хонорар хонорар по изп. дело и 30 лева- припадащи се авансови такси по Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ и И. И.- 50 лева- припадаща се част от деловодни разноски; 120 лева- припадаща се част от адвокатски хонорар по изп. дело и 30 лева- авансови такси по Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ.

С разпореждане от 08.03.2021г.на ДСИ, като взикател е присъединена И. Д. Ц. от гр.Бургас, за вземането ѝ по изпълнителен лист№7, издаден на 18.02.2021г. по в.гр.д.№616/2017г. по описа на БОС, по който длъжникът М. И. е осъдена да заплати 600 лева възнаграждение за особен представител.

На основание чл.47,ал.6 от ГПК, на длъжника М. Г. И., е назначен особен представител – адв.Костадинов-БАК(разпореждане от 08.06.2021г.).

С разпореждане от 01.07.2021г. (л.163) е присъединена като вискател ЗКПУ „Шехово“ /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление: с.Дъбовица, общ.Сунгурларе, ЕИК 812233842, за вземането по ИЛ, издаден на 11.03.2021г. по ч.гр.д.№528/2021г. по описа на СГС, по който длъжниците Г. И. И. и И. И. И., са осъдени да заплатят солидарно сумата от 300 лева, представляваща направени в производството разноски.

На основание чл.456 от ГПК, с разпореждане от 22.12.2021г.(л.299) е присъединена Ж. С.а С.а от с. Д., за вземането ѝ по изп.дело№618/2018г. по описа на ЧСИ Делян Николов, рег.№804, а именно: по ИЛ, издаден по гр.д№218:2014г. по описа на РС- Карнобат, по който задължението на М. И. е в размер на 364.50 лева, включващи неолихвяема сума- 336 лева; допълнителни разноски- 3 лева и начислени такси- 25.50 лева.

Видно е от приложеното изпълнително дело, че с разпореждане от

15.05.2022г., като взискатели са присъединени В. Т. В. от с. Д., общ Сунгурларе и А. П. П. от гр. С., по отношение на длъжника М. И., за вземането им по изп.дело№436/2018г. по описа на ДСИ при КРС, а именно: по ИЛ №1049 от 26.09.2018г., издаден по гр.д.№475/2016г.по описа на РС-Карнобат, по който задължението на М. И. е в размер на 80.40лв., включващи разноски по гр.дело- 50 лева, държавни такси и разноски- 18.40лв. и държ. такса по чл.53 от ТДКССГПК- 12лв.

На 13.04.2022г., на основание чл.433, ал.1, т.2 от ГПК е прекратено частично изпълнителното производство по изп.дело№218/2020г. по отношение на присъединения взискател В. Т. В. от с. Д., общ Сунгурларе(Постановление за частично прекратяване на изпълнително дело-364)..

С разпореждане от 15.03.2022г. са присъединени като взискатели в изпълнителното производство по изп.дело№218/2020г. по описа на СИС при КРС, М. Т. С.а и Д. К. Т., двете от гр. Я. , чрез адв.С. Гонков- Трайкова, по отношение на длъжника М. Г. И., за вземането на М. Т. С.а от гр. Я. и Д. К. Т. от гр. Я. по изп.дело№437/2018г.по описа на ДСИ при КРС, а именно: по ИЛ №1048 от 26.09.2018г., издаден по гр.д.№475/2016г. по описа на РС-Карнобат , по който задължението на М. Г. И. е в размер на 116.73 лева, включващи разноски по гр.дело- 83.33лева; държавни такси и разноски- 21.40 лева и държавна такса по чл.53 от ТДТСССГПК- 12 лева.

По молба на взискателя Ж. З. С. и на основание чл.449,ал.2 от ГПК, с разпореждане от 05.11.2020г.(л.48 от изп.дело), е наложена възбрана върху следния недвижим имот на длъжниците И. И. И., ЕГН ***** и Г. И. И., ЕГН *****, находящ се в с. Дъбовица, а именно:

-1/4 ид.ч. от дворно място, цялото с площ 2585кв.м., образуващо парцел №IV в квартал 6 по стария план на с. Дъбовица, а по новия- УПИ №V-32 в квартал 2 по действащия застроителен и регулационен (подобрен) УП на с.Дъбовица, одобрен с решение№36.1/16.05.2007г. на Общ.съвет гр.Сунгурларе при граници: изток- улица, запад- УПИ№IX-28 и УПИХ-27, север – УПИ№III-33 и юг- УПИ№VI-31, заедно с ¼ от построените в него жилищна сграда и плевник, както и върху следния недвижим имот, нахоящ се в с.Дъбник, а именно:

-1/4 ид.ч. от дворно място с площ 2585 кв.м., образуващо парцел№IV в

квартал 6 по стария план на с. Дъбовица, а по новия- УПИ V-32 и квартал 2 по действащия застроителен и регулационен УП на с.Дъбовица, одобрен с решение№36.1/16.05.2007г. на Общ. Съвет –гр.Сунгурларе при граници: изток- улица; запад- УПИ№IX-28 ш УПИХ-27; север- УПИ№III-33 и юг- УПИ№VI-31, заедно с $\frac{1}{4}$ ид.части от построените в него жилищна сграда и плевник.

Установява се, че на основание подадена молба от вискателя Ж. С., с разпореждане от 19.07.2021г. на ДСИ(л.174), е наложена възбрана върху следния недвижим имот, собственост на длъжника М. И., находящ се в с.Дъбовица, а именно:

-1/2 ид.ч. от дворно място с площ 2585кв.м., образуващо парцел№IV в квартал 6 по стария план на с. Дъбовица, а по новия- УПИ V-32 и квартал 2 по действащия застроителен и регулационен УП на с.Дъбовица, одобрен с решение№36.1/16.05.2007г. на Общ. съвет –гр.Сунгурларе при граници: изток- улица; запад- УПИ№IX-28 ш УПИХ-27; север- УПИ№III-33 и юг- УПИ№VI-31, заедно с 1/2 ид.части от /построените в него жилищна сграда и плевник.

На основание чл.484 от ГПК, на 26.10.2021г. е извършен опис на имота в с.Дъбовица(Протокол за опис на недвижимо имущество-л.256).

На 09.11.2021г. е извършена оценка на имота от вещо лице(33645лева), като е определена начална цена, от която да започне наддаването – в размер на 80 на 100 от стойността на имота- 26916 лева(Протокол за приемане заключението на вещо лице- л.263; Протокол за определяне на оценка, респ. начална цена на недвижим имот- л.271).

На 18.01.2022г., по делото е постъпило възражение от особения представител на длъжника М. И.- адв.Константинов, на основание чл.442а от ГПК, че е налице несъразмерност между общия размер на задължението по делото и цената на описания имот(л.302).

С молба от 24.01.2022г., вискателят Ж. С. е поискал изпълнителните действия да продължат само върху $\frac{1}{2}$ ид.част от описания недвижим имот на длъжниците(л.303).

Публичната продан е проведена от 15.03.2022г. до 15.04.2022г. при начална цена 13458лв(насрочена с разпореждане от 16.02.2022г. на ДСИ- л.314).

С протокол от 18.04.2022г., на основание чл.492,ал.1, изпр.5 от ГПК, за купувачи на имота са обявени С. М. С. от гр.Бургас и Г. А. М. от гр. Я., за сумата от 13500 лева.

С постановление за възлагане на недвижим имот от 20.04.2022г. върху купувачите е възложен следния недвижим имот, находящ се в с.Дъбовица, собственост на М. Г. И., И. И. И. и Г. И. И., а именно:1/2 ид.част от дворно място, цялото с площ 2585кв.м., образуващо УПИ №V-32 в квартал 2 по действащия застроителен и регулационен (подробен)УП на с.Дъбовица, одобрен с решение №36/16.05.2007г. на Общ.съвет- Сунгурларе, заедно с 1/2 идеална част от построените в него жилищна сграда, второстепенна постройка (хамбар) и навес с три оградни стени(л.402).

С разпореждане по изп.дело№2018/2020г. по описа на ДСИ при РС-Карнобат , на основание чл.460 от ГПК, е насрочено предявяване на разпределение на постъпила по изпълнителното дело сума от публична продаван .(л.413)

На 04.07.2022г. е постъпила е жалба, вх.№3122 от М. Г. И. срещу постановление за възлагане на недвижим имот.

С молба, вх.№3123, на 04.07.2022г. от длъжника М. Г. И., е направено искане да бъдат отменени всички извършени изпълнителни действия по отношение на продадения недвижим имот(л.446).

Видно от приложеното изпълнително дело, особеното представителство на длъжника М. И. от адв.Златко Костадинов- БАК, е прекратено с разпореждане на ДСИ от 04.07.2022г.

С разпореждане от 07.07.2022г.(л.502 от изп.дело), искането за отмяна всички извършени изпълнителни действия по отношение на продадения недвижим имот, е оставено без уважение, като в мотивите на акта е посочено, че съдебният изпълнител няма право сам да отменя действията си.

По отношение направените с молба, вх.№3123, на 04.07.2022г., подадена от длъжника М. Г. И., възражения по чл.78,ал.5 от ГПК по изп.дело №218/2020г., съдебният изпълнител се е произнесъл с отделно разпореждане от 07.07.2022г. за всеки приет за разноси по изпълнението адвокатски хонорар от ДСИ.

С обжалваното разпореждане от 07.07.2022г., съдебният изпълнител е

оставил без уважение направеното с молбата на длъжника М. И., искане за да бъде намален размерът на дължимите държавни такси съобразно изискванията на чл.73а от ГПК.

При така установените факти и с оглед наведените в настоящата жалба оплаквания, за съда се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.462, ал.2 ГПК, от легитимирано лице и срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна

Релевантен в конкретния случай, с оглед наведените от жалбоподателя доводи, е въпросът относно приложение разпоредбата на чл.73а от ГПК и дали при присъединяване на вискателя, меродавен е общият размер на задължението към всички присъединени вискатели.

Съгласно чл. 79 от ГПК, всички такси и разноски по изпълнението, с изключение на изрично посочените такива, са за сметка на длъжника, като е без значение дали изпълняемото право е парично или непарично. За разлика от исковото производство, в което съдът е длъжен да се произнесе по отношение на задължението за разноски със съдебния акт, с който приключва производството, в изпълнителното няма изискване за конкретен момент, в който съдебният изпълнител трябва да се произнесе за разноските. Това се дължи на особеностите на производството по принудително изпълнение.

От друга страна, всеки изпълнителен способ представлява съвкупност от изпълнителни действия, които се извършват в определената от закона последователност, като за всяко едно от тези действия се дължи такса, ако това е предвидено в съответната тарифа. Дължимите по изпълнението такси и разноски се внасят авансово от вискателя. Затова, на основание чл. 79 ГПК, между него и длъжника възниква материалноправно отношение за възстановяването им. Таксите, които се събират от държавния и от частния съдебен

изпълнител са уредени в различни нормативни актове – съответно в Закона за държавнитетакси и Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, Закона за частните съдебни изпълнители и Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ. Таксите,

които се заплащат имат различно предназначение. Таксите, които се събират от държавния съдебен изпълнител, тъй като последният е орган, натоварен от държавата да извършва действия по принудително изпълнение, съставляват по съществото си държавни

такси. Таксите, които се събират от ДСИ във връзка с извършваната от тях дейност, са уредени в Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (ТДТССГПК), която по своята правна същност е подзаконов нормативен акт. Именно в тази тарифа е уредено и събирането на таксата за изпълнение на парично вземане – чл.53.

Чрез нормата на чл.73а, в закона е установен различен вид защита, която не предполага извършването на действия от страна на длъжника. По този начин се препятства влошаване на икономическо му състояние в хода на изпълнението. В посочената разпоредба (касаеща размера на таксите по изпълнението), се постановява, че сборът от всички такси по изпълнението за сметка на длъжника в едно изпълнително производство, не може да надвишава определен размер в съотношение с размера на задължението (малки вземания в размер до три минимални работни заплати). Нормата на чл. 73а, ал. 1 от ГПК се отнася до сбора от всички такси по изпълнението, като тези, за които се начислява ДДС, се включват в сбора заедно с начислен върху тях ДДС

Следва да се подчертае, че законодателят изрично е посочил, че се касае за „сбора от всички такси по изпълнението“, а не за отделните вземания на вискателите в изпълнителното производство. В този смисъл, неоснователни са доводите на жалбоподателя, че таксите следва да бъдат изчислени върху размера на задължението към всеки един от вискателите. Окончателната такса по чл.53 от ТДТССГПК се определя върху общия размер на задължението. Всеки един изпълнителен процес приключва с рекапитулация на всички разноски, направени по изпълнението, които не са били присъдени евентуално на по-ранен, междинен етап от развитието на процеса(горното е сторено и по настоящото изпълнително дело).

Нормата на чл. 73а, ал. 1 от ГПК се отнася до сбора от всички такси по изпълнението, като тези, за които се начислява ДДС, се включват в сбора заедно с начислен върху тях ДДС.

Законодателят е имал предвид не само сбора на таксите като вид, но и

поводът, по който се заплащат тези такси. Това ще рече, че максималният допустим размер на таксите по повод определено вземане включва таксите по образуване на изпълнителното дело, по уведомяване на длъжника, налагане на обезпечителните мерки, а впоследствие и таксите за заличаване на обезпечителните мерки и прекратяване на производството. В ал. 2 на чл. 73а ГПК, законодателят изрично е изключил от общия сбор само таксите във връзка с администриране на жалби срещу действия на съдебния изпълнител, както и за уведомяване на присъединени вискатели и за присъединяването им.

Безспорно е, че таксите по изпълнението следва да се внесат авансово от вискателя, но са за сметка на длъжника. С разпоредбата на чл. 73а ГПК се установява принципно различно положение в полза на длъжника, а в известен смисъл и в полза на самия процес, чрез постигането на баланс и процесуална икономия.

Следва да се подчертае, че законодателят изрично е посочил, че се касае за „сбора от всички такси при изпълнението“, както са изчислени в конкретния случай, а не за отделните вземания в изпълнителното производство.

Общият размер на задължението на жалбоподателя по изп.дело№218/2020г. по описа на ДСИ, без такси и разноски по делото възлиза на сумата от 3095.01лева. Доколкото изпълнителното производство е образувано пред ДСИ, таксите се изчисляват съобразно ТДТКССГПК.

Съгласно приложената по делото подробна сметка за размера на дълга по изп.дело№218/2020г. на длъжника М. Г. И.(л.656), размерът на задължението възлиза на 6427.08 лева(5396.71- неолихвяема сума; 400 лева- олихвяема сума; лихви-70.89 лева и пропорционална такса- 559.48лева).

В изготвената Сметка за размера на дълга по изп.дело№218/2020г. (л.665) за длъжника М. Г. И., подробно са описани както общия размер на задълженията, така и по отношение на отделните вискатели, като е посочена и методиката на изчисление на държавните такси съгласно чл.53 от ТДТКССГПК, а именно:

- Ж. 3. С. от гр..Варна(изп.дело №218/2020г.по описа на при ДСИ при КРС)- задължение в общ размер от 1786.99лева и дължима държавна такса по чл.53 от ТДТКССГПК- 168.41 лева;

- Публични държавни вземания на Районен съд – Карнобат по и.д. №218/2020г. по отношение на длъжника М. Г. И. - 1/3 от дължима държавна такса за опис на недвижим имот-1.71 лева;

-1/3 от вземане на вещното лице Стоянка Влаева Рачева за допълнителен хонорар за извършена оценка на недвижим имот на длъжника- 33.34 лева;

- Вземания на Държавата(Община Сунгурларе) за данъци върху продадения имот съгласно писмо, изх.№11-00-198/28.06.2021г. на Община Сунгурларе- данък върху недвижим имот и дължими такси върху битови отпадъци- 6.88 лева;

- държавна такса по чл.53 ТДТКССПК върху присъединения вцискател - Община Сунгурларе;

-С. Д. Т. (изп.дело№1032/2016г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, съгласно удостоверение, изх.№- 22389/28.10.2020г., писмо, изх. №28950/18.07.2022г. и изх.№28969/18.07.2022г.)- 2183 лева и държавна такса по чл.53 от ТДТКССПК- 182.27 лева;

-.ЗКПУ„Шехово“- с Дъбовица(изп.дело№29/2020г. по описа на ЧСИ Александър Дачев, съгласно удостоверение, изх.№02497/03.11.2020г.)- 270 лева и държавна такса по чл.53 от ТДТКССПК- 26.40 лева;

-.И. Д. Ц. от гр.Карнобат (изп.дело№218/2020г.)- 860 лева и държавна такса върху вземането по чл.53 от ТДТКССПК- 96 лева;

-.Ж. С.а С.а от с. Д.(изп.дело№618/2018г. по описа на ЧСИ Делян Николов, съгласно удостоверение, изх.№43857/04.11.2021г. и писмо, изх. №28615/19.07.2022г.)-размер на задължението- 606.50 лева; дължима държавна такса върху вземането по чл.53 от ТДТКССПК- 60 лева;

-.М. Т. С.а и Д. К. Т., двете от гр. Я. (изп.дело№437/2018г. по описа на ДСИ при РС-Карнобат).- общ размер на задължението- 161.73 лева; дължима държавна такса по чл.53 от ТДТКССПК- 12 лева;

-.А. П. П. от гр. С. (изп.дело№436/2018г. по описа на ДСИ при РС-Карнобат)- задължения в общ размер- 64.20 лева и държавна такса по чл.53 от ТДТКССПК- 12 лева.

Таксите по изпълнението се събират за извършване на изпълнителни и други действия, като размерът и видът им се определят с тарифа (Тарифата за таксите и разноските към Закона за ЧСИ; ТДТКССПК). По отношение на разпределената сума за пропорционална такса, дължима от

жалбоподателката(длъжник), съдът намира, че същата е правилно изчислена съгласно чл.53 от ТДТКССГПК(в общ размер на 559.48 лева). Определената такса е изчислена пропорционално за целия дълг, като в приложената по делото сметка за размера на дълга(л.665), подробно са описани вземанията на всеки от вискателите и съответните държавни такси(с посочена методика на изчисляване съгласно изискванията на чл.53 от ТДТКССГПК). Следователно съдебният изпълнител правилно е разпределил сумата от 559.48 лева за плащане от длъжника М. И., изчислена по посочените правила.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че към изпълнително дело№218/2020г., са присъединени различни изпълнителни дела, по които дължимите суми са под размера на минималната работна заплата, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл.73а от ГПК.

Както бе отбелязано, разпоредбата на чл.73а от ГПК се отнася до т.нар.,малки задължения“- в размер до три работни заплати. В конкретния случай общият размер на задължението на жалбоподателя без разносните е 3095.01 лева, а определената такса- 559.48 лева. Минималната работна заплата към 18.07.2022г.е в размер на 710 лева, поради което не следва да се приложи нито една от хипотезите на горесцитираната разпоредба за редуциране определения размер на таксите.

Касае се за едно изпълнително дело, по което на основание чл.456, ал.1 от ГПК са присъединени вискатели, чийто интерес е удовлетворяване тяхното вземане чрез предвидените изпълнителни способности(върху същия обект, върху който е насочено изпълнението по висящия изпълнителен процес).

Във връзка с наведените в жалбата доводи, е необходимо да се изложат следните съображения по отношение присъедияването на кредитори като правен институт:

Присъединяването на кредитори като институт на изпълнителния процес за изпълнение на парични притезания бива два вида: по искане на кредитор /чл. 456 ГПК/ въз основа на молба, придружена с изпълнителен лист /или удостоверение, че листът е приложен към друго изпълнително дело/, и по право, в който случай съдебният изпълнител е длъжен служебно да вземе предвид вземанията на определена категория кредитори, като отдели суми за тяхното удовлетворение. Такива кредитори са държавата за дължимите й данъци, публични и други вземания - чл. 458 ГПК; кредиторите, чиито вземания са обезпечени чрез налагане на заповор или възбрана върху предмета на изпълнението, започната от друг кредитор - чл. 459, ал. 1 ГПК, както и ипотекарният и зложният кредитор и кредиторът с право на задържане, когато изпълнението се насочва върху ипотекирания имот или зложената вещь- чл. 459, ал. 2 ГПК.

Не съществува процесуална пречка, един кредитор, имащ парично вземане срещу определен длъжник, да предприеме пряко, по своя инициатива изпълнителни действия, като подаде молба по чл.426 и следващите от ГПК със съответния изпълнителен титул и да поиска образуване на изпълнително дело, но на равно с това да поиска да се присъдени по всяко едно друго изпълнително дело по което длъжник е лицето, посочено като такъв и в неговия изпълнителен лист. Това на практика може да стане по безброй много други изпълнителни дела стига по всяко едно от тях, длъжник да е и този длъжник, тоест, фигурата на присъединен взыскател не е ограничена с определен брой дела, а е ограничена само до дела по които длъжник е същото това лице срещу което вземане има присъединяващия се взыскател. Няма ограничаване в правата на взыскателя по основното производство и на взыскателя, присъединил се по делото, както и е без значение дали присъединеният взыскател ще представи изпълнителен лист или удостоверение от съдебния изпълнител.

Последиците от присъединяването се изразяват в това, че присъединеният кредитор става страна в изпълнителния процес и има съгласно чл. 457, ал. 1 ГПК същите права, както и първоначалният взыскател, като извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и него.

Както вече бе посочено, сборът от всички такси по изпълнението за сметка на длъжника по делото възлизат на 559.48 лева съгласно чл.53 ТДТССГПК, като общото задължение към всички взыскатели по изпълнителните листове, без разноските по изпълнителното дело и адвокатски хонорари, е в размер на 3095.01 лева.

Присъединяването води до множество от взыскатели, които търсят удовлетворение чрез едно и също изпълнително производство, като таксите се изчисляват върху общия дълг. В този смисъл, ирелевентни са твърденията, изложени в жалбата, че следва да се съобрази размерът на задължението към всеки отделен взыскател. Горното би противоречало на правната логика и института на присъединяването съгласно чл.456,ал.1 от ГПК.

Още повече, в настоящия случай, с оглед размера на общия дълг(без разноси), се изключва приложимостта на нормата на чл.73а от ГПК, поради което и дължимите държавни такси не следва да бъдат редуцирани.

При горните съображения, съдът намира настоящата жалба за неоснователна и счита, че следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя-длъжник не се дължат разноски.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от М. Г. И., ЕГН *****, чрез адв.З. Мазнева- САК, със съдебен адрес:тр.София, ул.,6-ти септември“№12, **жалба** срещу Разпореждане от 07.07.2022г., на ДСИ при Районен съд-Карнобат, в частта, в която е оставено без уважение искането на жалбоподателката (длъжник) да бъде намален размера на дължимите държавни такси по делото съобразно изискванията на чл.73а от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____